

Fra: Margrethe Bennike [<mailto:margrethe@bennike.net>]

Sendt: 10. juni 2010 10:46

Til: Lennart Damsbo-Andersen; LovCert

Emne: Vedr. spm. 240 af 8. juni 2010 Fra udvalget for Udlændinge og Integrationspolitik

Til Udvalget for Udlændinge og Integrationspolitik

Jeg har set ovennævnte spm 240 og har - her i første omgang - et par kommentarer udover, at jeg finder spørgsmålet uhyre relevant og påtrængende.

De besparelser, der forudsættes, må ligge udover, hvad man allerede må have budgetteret med i Sundhedsloven Kapitel 10 om Tolkebistand, § 50, stk. 1, 2 og 3 jfr. ikrafttrædelsesbestemmelserne i §277 (vedhæftet denne mail).

Personkredsen i disse regler er personer, der har boet i landet i mere end 7 år og bruger regionale ydelser. Der er endnu ikke kommet konkret udmøntning af de nærmere regler (stk. 3), så vi ved ikke, hvor katastrofalt det vil være. Men hvem er den nye personkreds?

Det ser let ud til, at det kun er for patienternes skyld, der bruges tolk. Ut. er mangeårigt ansat i den specialiserede Klinik for Traumatiserede Flygtninge i Region Midtjylland og kan se, at en meget væsentlig del af behandlingen ikke kan udføres uden tolk - det hænder jævnligt, at patienterne helst vil uden, men hvor vi må insistere på tolk for at være sikker på kommunikationen - den samtalerapeutiske om meget svære traumer, tab og livshændelser og i f.t. vurdering af den psykiske sundhed, herunder vurdering af medicinsk behandling og korrekt instruktion.

Hvis vi ikke kan bidrage med tolk ligeså gratis som resten af behandlingen, vil der være konkrete personer, vi må afvise f.eks. ligesom vi må, hvis patienten ikke er i stand til at transportere sig til behandlingen.

Med venlig hilsen

Margrethe Bennike,

socialrådgiver

Klinik for Traumatiserede Flygtninge, Århus - Region Midtjylland

priv.:

Langelandsgade 21

8000 Århus C.

tlf. 20640611